

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313202719
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5313202719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v občianskoprávnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners, s. r. o., Skuteckého 17, Banská Bystrica proti odporcovi O. T., nar. XX. X. XXXX, bytom Č., Y. č. XXX o zaplatenie 107,41 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 36,41 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 36,41 € od 28. 1. 2011 do zaplatenia, a to v lehote 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku nárok navrhovateľa z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený dňa 22. 3. 2013, sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia istiny vo výške 107,41 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu číslo AXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo priradené účastnícké telefónne číslo XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 100,-- € s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka Rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6 Co 91/2011 a v súlade s § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei E1550 USB modem, a to vo výške 71,-- €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. j. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené

služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu a ani sebe zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu. Po právoplatnosti tohto rozsudku navrhovateľ ustanovenia zmluvy (konkrétne dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto rozhodnutím. Odporca si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, navrhovateľovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi je nasledovný: akciová cena telekomunikačného zariadenia 350,-- €, predajná cena telekomunikačného zariadenia 421,-- €, výsledná suma = uplatnená škoda 71,-- €. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 36,41 € vyfaktúrovaných v období 2010/09 - 2010/11. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 13. 1. 2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 28. 1. 2011.

Dňa 8. 10. 2013 odporca súdu predložil svoje vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom uviedol, že situácie opísanej v návrhu si je vedomý a nemá v úmysle sa vyhýbať jej riešeniu. Avšak v doručenej obálke s dokumentmi k tomuto prípadu mal možnosť prvýkrát vidieť kópiu pokusu o pokonávku zo strany navrhovateľa. V čase, keď mu mala byť táto zásielka doručená, bol pravdepodobne dlhodobo pracovne v zahraničí, tak ako i dosiaľ. Zásielku si preto nemal možnosť prevziať. V októbri 2012 mu bolo doručené uznesenie zo súdu (4 Er 971/2012-19, Ex 2399/12), v ktorom súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v rovnakej veci - povinnosti zaplatiť 107,41 € s príslušenstvom navrhovateľovi z dôvodu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorú tým označil za neplatnú. Odporca ďalej uviedol, že využíval služby navrhovateľa ešte od čias, keď navrhovateľ niesol názov „Globtel“. Nikdy sa mu nestalo, že by neuhradil faktúru. Od roku 2009 sa niekedy zdržiava pracovne v zahraničí relatívne dlhú dobu. Situácia s navrhovateľom vznikla v čase, keď od tohto poskytovateľa využíval dátové služby - internet. Raz, v dobe jeho pobytu v zahraničí, nastal čas splatnosti faktúry, no keďže sa mu jeho pracovné povinnosti predĺžili cca o 3 týždne, po príchode domov boli dátové služby odpojené z dôvodu neuhradenia faktúry. Faktúru išiel okamžite uhradiť a znovu pripojenie služieb ho vyšlo 20,-- € navyše. Ďalej asi mesiac - dva bol priebeh bezproblémový, no potom nastala podobná situácia, kedy nestihol uhradiť faktúru. Po príchode domov bol internet opäť odpojený, čo ho nahnevalo, že zvýšil hlas i na pracovníka zákazníckej linky a bol odhodlaný zmeniť poskytovateľa služieb. Počítal s tým, že časom mu príde od navrhovateľa žiadosť o zaplatenie zmluvnej pokuty a neuhradenej faktúry. Čakal však list so žiadosťou o zaplatenie, nie hneď zásielku zo súdu. Bez ohľadu na to, ako súd rozhodne tentokrát, uvedenú pohľadávku je ochotný uhradiť, a tým celú záležitosť uzavrieť. Spolu s vyjadrením k návrhu odporca súdu predložil fotokópiu uznesenia, č. k. 4 Er 971/2012 zo dňa 10. 10. 2012, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, nakoľko bol toho názoru, že dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet sporu konania sumu 1 000 €, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom k tomu, keďže predmet sporu nedosahuje sumu 1 000 €, súd mal za to, že ide o drobný spor a v nadväznosti na § 115a ods. 2, § 156 ods. 3 a § 200ea ods. 1 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli súdu vyhláškou č.l. 38 dňa 3. 6. 2014. Vyhláška bola zvesená dňa 9. 6. 2014. Súčasne vyhláška o verejnom vyhlásení rozsudku bola zaslaná i na zverejnenie na webovom sídle Okresného súdu Čadca dňa 3. 6. 2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spisovom materiáli 10 C 84/2013 a mal zistený nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzatvorili dňa 9. 6. 2007 zmluvu o pripojení číslo S.. Dňa 29. 7. 2010 uzatvorili dodatok k zmluve. Na základe predmetnej zmluvy o navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 29. 7. 2010 bol medzi navrhovateľom a odporcom dojednaný účastnícky program Internet na doma Štart. Súčasne na základe uvedeného dodatku navrhovateľ poskytol odporcovi telekomunikačné zariadenie Huawei E1550 USB modem, Huawei D105WI-FI LAN adapter za zľavnenú akciovú cenu. V rámci dohodnutých podmienok poskytnutia zľavy zo spotrebiteľskej ceny zariadenia sa odporca zaviazal popri dojednaní 24mesačnej viazanosti v zmluvnom vzťahu (odo dňa uzavretia dodatku k zmluve) aj k tomu, že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím doby viazanosti v zmluvnom vzťahu navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy o pripojení z dôvodu zavinenia odporcu pre nesplnenie alebo porušenie niektorej zo zmluvných povinností alebo aby z tohto dôvodu bol navrhovateľ nútený odporcovi v tejto dobe dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie verejných mobilných telefónnych služieb podľa nej a ako dôsledok nesplnenia odporcom prijatých záväzkov v dodatku k zmluve o pripojení sa navrhovateľ a odporca dohodli na povinnosti odporcu ako účastníka zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 100,-- €. Súčasne navrhovateľ predložil súdu doklad o akciovéj cene mobilného zariadenia vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške 350,-- € a predajnej cene zariadenia vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške 421,-- €.

Navrhovateľ listom zo dňa 13. 1. 2011 označeným ako „pokus o pokonávku“ upozornil odporcu na svoju splatnú pohľadávku z neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby v období mesiacov september 2010 až november 2010 v celkovej výške 36,41 € a tiež na vznik povinnosti zaplatiť za podmienok dohodnutých v dodatku k zmluve o pripojení zmluvnú pokutu v dohodnutej výške 100,-- € s výzvou na zaplatenie pohľadávky vrátane vyúčtovanej zmluvnej pokuty spolu vo výške istiny 136,41 € najneskôr do 27. 1. 2011.

Súd konštatuje, že navrhovateľ svoj nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb podľa dojednania účastníkov v zmluve o pripojení v znení jej dodatku vrátane všeobecných podmienok navrhovateľa ako súčasti zmluvy čo do dôvodu a výšky osvedčil predložením jednotlivých faktúr spolu vo výške istiny pohľadávky z tohto titulu (§ 42 ods. 4 písm. a/ a b/ zákona č. 610/2003 Z. z.) v sume 36,41 €. Odporca zároveň nárok navrhovateľa vo svojom vyjadrení k návrhu nerozporoval. Bránil sa však tým, že súd uznesením, č. k. 4 Er 971/2012 zo dňa 10. 10. 2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v rovnakej veci, a to z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorú tým vyhodnotil ako neplatnú. Súd vo vzťahu k tejto obrane odporcu uvádza, že z odôvodnenia predmetného uznesenia nevyplýva záver súdu o neplatnosti zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom ako takej, ale záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky, od ktorej rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc konať a na základe ktorej i vyniesol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého navrhovateľ ako oprávnený žiadal vykonať exekúciu, sp. zn. 4 Er

971/2012. Vyslovením záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky súd súčasne vyslovil záver o vadnosti rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcom na základe tejto rozhodcovskej doložky z materiálnej stránky, čo znamená, že na základe takejto neplatnej rozhodcovskej doložky vydaný rozhodcovský rozsudok nie je spôsobilý byť exekučným titulom, teda nemožno na jeho podklade vykonávať exekúciu a exekúcia musí byť zastavená. Uvedený záver následne vedie k tomu, že rozhodcovský rozsudok, na poklade ktorého sa navrhovateľ domáhal svojho nároku v exekučnom konaní, ktoré bolo po zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia zastavené, nepredstavuje pre dané súdne konanie prekážku rozhodnutej veci.

Z uvedených dôvodov súd preto návrhu navrhovateľa v tejto časti o zaplatenie istiny 36,41 € z titulu nezaplatennej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z. ako dôvodnému vyhovel vrátane nároku na zaplatenie príslušenstva - úroku z omeškania so splnením tohto peňažného záväzku za čas omeškania počnúc od prvého dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočnej lehoty poskytnutej odporcovi v pokuse o pokonávkou na splnenie záväzkov vo výške úroku ustanovenej v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k časti uplatneného nároku navrhovateľa z titulu náhrady škody vo výške 71,-- € spôsobenej navrhovateľovi porušením zmluvných povinností odporcom zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby, navrhovateľ sám svoj nárok v tejto časti čo do jeho právneho základu a obmedzenie čo do jeho výšky (pokiaľ ide o nárok na náhradu skutočnej škody vo vzťahu k pôvodne dojednanej zmluvne pokute, okrem iného ako paušalizovanej náhrady škody) odôvodnil odkazom na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove v inej veci pod sp. zn. 6 Co 91/2011, v ktorej súd označil ustanovenie v dodatku k zmluve o pripojení, v ktorej je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ ďalej zdôraznil účel zmluvnej pokuty ako občianskoprávneho inštitútu, ktorá mala v dodatku k zmluve o pripojení plniť okrem iného i funkciu paušalizovanej náhrady škody, ktorá by mohla navrhovateľovi vzniknúť v prípade, ak na jednej strane navrhovateľ svoj záväzok poskytnúť zvýhodnené služby a telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, odporca si však svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby naopak nesplnil.

Ako navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol, Okresný súd Prešov právoplatným rozsudkom, č. k. 38 C 117/2010-61 zo dňa 18. 2. 2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6 Co 91/2011 zo dňa 24. 4. 2012 v konaní o návrhu navrhovateľa zamietol jeho návrh v časti, v ktorej jeho predmetom bol nárok o zaplatenie zmluvných pokút spolu s úrokom z omeškania uplatnený proti spotrebiteľovi zo zmluvy o pripojení s odkazom na predchádzajúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 17 C 23/2010-65 zo dňa 13. 8. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Co 137/2010 zo dňa 29. 6. 2011, ktorým bolo v konaní o návrhu navrhovateľa v inej veci dojednanie zmluvnej pokuty rovnakého významu súdom vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku - považujúc tak s poukazom na neplatnosť takejto zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a povinnosť navrhovateľa zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým obsahom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi v zmysle § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka s dôrazom na ochranu spotrebiteľov pred neprijateľnými podmienkami v režime pravidiel verejného poriadku v zmysle čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady ES 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách i uplatňovanie si plnení z takejto klauzuly (judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako uplatňovanie práva priamo v rozpore so zákonom, subsidiárne v rozpore s dobrými mravmi. Krajský súd v Prešove ďalej k postupu navrhovateľa - ktorý pre prípad, ak by súd jeho návrh neuznal za dôvodný z titulu zmluvnej pokuty, označil ju za dôvodnú z titulu náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou a trhovou cenou s tým, že účastník používal zvýhodnenú službu - i keď takúto zmenu návrhu v štádiu odvolacieho konania nepripustil, vyslovil však názor, podľa ktorého „Odvolací súd pritom nevidí žiadny dôvod na vyvodenie konzekvencií k inej ako dohodnutej kúpnej cene 1,-- €, pre ktorú sa operátor dobrovoľne v rámci svojej „ofenzívnej“ obchodnej politiky rozhodol. Inú ako predajnú cenu (1,-- €) zaplatenú na základe kúpnej zmluvy preto odvolací súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporcu za relevantnú.“

Ako je súdu ďalej známe z rozhodovacej činnosti, neprijateľnosť tej istej zmluvnej podmienky v dodatkoch k tzv. formulárovým zmluvám o pripojení pripravovaných navrhovateľom pre dojednávanie obdobných právnych vzťahov so spotrebiteľmi, judikoval tiež Okresný súd Prešov rozsudkom, č. k. 17 C 98/2011-51 zo dňa 27. 6. 2011 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9 Co 60/2011 zo dňa 26. 6. 2012 po tom ako navrhovateľ neuspel s dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorý uznesením, sp. zn. 3 Cdo 302/2012 zo dňa 12. 11. 2012 dovolanie odmietol.

Súd prejednávajúci danú právnu vec - pokiaľ ide o posudzovanie dôsledkov právoplatného rozhodnutia ktoréhokoľvek slovenského súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluvách dodávateľa uzatváraných so spotrebiteľmi, a to nielen smerom k uzatváraniu neskorších obdobných zmluvných vzťahov, v období nasledujúcom po právoplatnosti takéhoto súdneho rozhodnutia, ale osobitne v prípadoch, ak dodávateľ v tomto období uplatňuje návrhmi na všeobecných súdoch nároky na plnenie majúce základ v takýchto (neprijateľných) zmluvných podmienkach, hoci zo zmlúv uzavretých ešte predtým ako niektorý súd právoplatne rozhodol o ich neprijateľnosti podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka - vo svojej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach pravidelne neposkytuje ochranu takto uplatňovaným nárokom konštatujúc rozpor takéhoto výkonu práva s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na právny dôsledok vo forme absolútnej neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a ďalšie právne súvislosti uvedené podrobne vo vyššie citovanom rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 Co 137/2010 možno v zhode s týmto súdom konštatovať priamy rozpor so zákonom nároku v prípade jeho uplatnenia z titulu zmluvnej pokuty.

Navrhovateľ, ako už je uvedené, prihládajúc práve na právne dôsledky právoplatného rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok, namiesto zmluvnej pokuty (§ 544 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako inštitucionalizovaného zabezpečovacieho právneho prostriedku, slúžiaceho okrem iného na účel paušalizovanej náhrady škody, navrhuje odporcu zaviazat' povinnosťou náhrady skutočnej škody (§ 420 ods. 1, § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktorá mu bola spôsobená porušením zmluvných povinností odporcom ako účastníkom zmluvy o pripojení - zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Z odôvodnenia tejto časti jeho návrhu je zrejmá súvislosť zmluvných dojednaní o zľavnenej cene telekomunikačného zariadenia s dojednaním o minimálnej dobe viazanosti účastníka v zmluvnom vzťahu a tiež s dojednaním o zmluvnej pokute - ako je už uvedené v tomto prípade však formou neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Posudzujúc najskôr právny základ uplatneného čiastkového nároku na náhradu škody z hľadiska relevantnej hmotnoprávnej úpravy v § 420 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka a existenciu jednotlivých predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa citovanej právnej úpravy (vyžadujú sa súčasne: 1. porušenie právnej povinnosti, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a 4. zavinenie zodpovedného subjektu) súd prejednávajúci túto vec si pre posúdenie dôvodnosti nároku na náhradu škody, navrhovateľom vyčíslenej a uplatnenej vo výške rozdielu medzi predajnou (akciovou) a všeobecnou (tzv. trhovou) cenou mobilného telekomunikačného zariadenia odporcom používajúceho prípadne i ďalšie zvýhodnenia podľa zmluvných dojednaní plne osvojuje vyššie citovaný právny názor v rozsudku Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2 Co 137/2010. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha náhrady škody z titulu porušenia zmluvných povinností odporcom. Je pritom namieste zdôrazniť, že kúpna cena mobilného telekomunikačného zariadenia je výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov zmluvy, z ktorých navyiac navrhovateľ bol tým, ktorý podmienky zmluvy pripravoval a predkladal v podobe tzv. formulárovej zmluvy odporcovi - spotrebiteľovi bez reálnej možnosti ich ovplyvnenia druhým účastníkom. So zreteľom na uvedené preto súd tvrdenia navrhovateľa o akejkoľvek inej ako účastníkmi dohodnutej kúpnej cene telekomunikačného zariadenia pre potreby určenia výšky skutočnej škody navrhovateľovi nemohol akceptovať.

Preto i súd popri stanovisku, že tvrdenia navrhovateľa a ním predložené dôkazy nepredstavujú spoľahlivý a hodnoverný skutkový základ preukazujúci vznik skutočnej škody (§ 442 ods. 1 Občianskeho

zákonníka) navrhovateľovi v ním uvádzanej výške, a to ani pre prípad prijatia jeho konštrukcie, ktorú škodu odôvodňuje, zastáva primárne stanovisko, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ako jedného zo zákonných predpokladov všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti odporkyne podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto jeho návrh proti odporcovi v tejto časti o náhradu škody, keďže navrhovateľ neunesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie základu uplatneného nároku, ako v celom rozsahu nedôvodný zamietol.

Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tak navrhovateľ, ako i odporca mali v konaní úspech iba čiastočný. Navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie istiny vo výške 36,41 € spolu s príslušenstvom, v ktorej časti súd jeho návrhu vyhovel a naopak odporca bol úspešný čo do istiny vo výške 71,-- € s príslušenstvom, do ktorého nároku súd návrh navrhovateľa zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmiar),

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.